

Sygn. akt II Cz 647/14

POSTANOWIENIE

Dnia 20 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Aurelia Pietrzak

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa A. B.

przeciwko M. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 09.06.2014 roku, sygn. akt I Nc 11264/13

postanawia:

- 1. odrzucić zażalenie co do punktu 1 (pierwszego) zaskarżonego postanowienia,**
- 2. oddalić zażalenie co do punktu 2 (drugiego) zaskarżonego postanowienia.**

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 647/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 09.06.2014 roku w punkcie 1 odrzucił wniosek pozwanej o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 14.11.2013 roku a w punkcie 2 odrzucił sprzeciw pozwanej od tego w/o nakazu zapłaty.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 30.04.2014 roku pozwana złożyła wniosek o przywrócenie terminu do złożenia sprzeciwu od wydanego w dniu 14.11.2013 roku nakazu zapłaty. W uzasadnieniu wniosku wskazała, że z uwagi na leczenie czasowo nie przebywała w miejscu zamieszkania w okresie kiedy dokonywano awizowania przesyłki sądowej.

Sąd Rejonowy wskazał na treść przepisów art. 169 § 1 kpc i art. 171 kpc i stwierdził, że należało ustalić moment ustania przyczyny uchybienia terminowi. Jak wynika z okoliczności wskazanych w treści pism procesowych momentem tym był moment zawiadomienia pozwanej o wszczęciu egzekucji.

Sąd Rejonowy stwierdził jednak, że nawet gdyby przyjąć najkorzystniejsze dla pozwanej rozwiązanie i uznać, że przyczyna uchybienia ustała 22.04.2014 roku, kiedy to pozwana zapoznała się z treścią akt sprawy dokonując fotokopii

wskazanych przez siebie kart akt, to należało przyjąć, iż termin do złożenia ewentualnego wniosku upłynął dla pozwanej z dniem 29.04.2014 roku.

Dlatego też Sąd Rejonowy uznał, iż wniosek pozwanej jako spóźniony na mocy art. 171 kpc podlega odrzuceniu.

Mając to na uwadze, Sąd Rejonowy uznał, iż odrzuceniu podlegał też sprzeciw od nakazu zapłaty, zgodnie z treścią art. 504 § 1 kpc jako spóźniony.

Zażalenie na to postanowienia wniosła pozwana, żądając ponownego rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu i sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej należało uznać za bezzasadne.

Pozwana w zażaleniu nie przedstawiała żadnego argumentu podważającego prawidłowość rozważań Sądu I instancji a jedynie powtórzyła część argumentów jakim uzasadniał swój wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty.

Sąd Rejonowy słusznie zwrócił uwagę na treść przepisu art. 169 § 1 kpc, zgodnie z którym wniosek o przywrócenie terminu do dokonania czynności której terminowi strona uchybiła musi zostać złożony w ciągu tygodnia od ustania przyczyny, która spowodowała to uchybienie. W niniejszej sprawie o fakcie wydania nakazu zapłaty pozwana dowiedziała się już z zawiadomienia o wszczęciu postępowania egzekucyjnego. Zawiadomienie to musiało nastąpić wcześniej, jednak jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy nawet przyjmując najbardziej korzystne dla pozwanej rozwiązanie tj. uznając, że dopiero po zapoznaniu się z aktami sprawy mogła wnieść wniosek o przywrócenie terminu, jej wniosek został złożony z opóźnieniem bo po upływie tygodnia od tak określonego terminu ustania przyczyny uniemożliwiającej dokonanie czynności procesowej.

Powyższe rozważania miały znaczenie dla oceny zasadności zażalenia wniesionego na punkt 2 postanowienia bowiem o ile wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu został prawidłowo odrzucony jako spóźniony to i sam sprzeciw musiał zostać jako taki odrzucony.

Na postanowienie o odrzuceniu sprzeciwu od nakazu zapłaty zażalenie przysługuje natomiast na postanowienie z punktu 1 postanowienie nie przysługuje albowiem postanowienie to nie kończy postępowania w sprawie a żaden przepis szczególnie nie dopuszcza jego zaskarżenia.

Dlatego też na mocy art. 373 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc zażalenie w części dotyczącej postanowienia zawartego w punkcie 1 należało odrzucić jako niedopuszczalne a na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 1 i 2 kpc oddalić zażalenie w części dotyczącej punktu 2 postanowienia wobec jego bezzasadności.